

Załącznik do rozp. Min. Op. Społ.
z dnia 26 kwietnia 1937 r. (poz. 275).

Polski Minister Opieki Społecznej i niemiecki Minister Pracy Rzeszy zawarli w myśl art. 43 umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym z dnia 11 czerwca 1931 r., na podstawie konferencji, odbytej w Berlinie w czasie od 11 do 20 stycznia 1937 r., następujące

Porozumienie

o uzupełnieniu umowy polsko-niemieckiej o ubezpieczeniu społecznym z dnia 11 czerwca 1931 r.

Po artykule 33 wstawia się następujący artykuł 33a:

Art. 33a.

1) Postanowienia niniejszego artykułu stosują się do ubezpieczonych, którzy w dniu przełomowym ustalonym w art. 1 § 13 decyzji Rady Ligi Narodów z dnia 17 lipca 1922 r. mieszkali na wymienionym tam obszarze, a nie byli w tym dniu na tym obszarze zatrudnieni, jak również w razie, gdy ubezpieczony zmarł przed dniem przełomowym, do pozostałych po nim członków rodziny, którzy mieszkali tam w dniu przełomowym.

2) Polskie ubezpieczenie inwalidzkie (ubezpieczenie emerytalne robotników) przejmuje, poczynając od dnia 1 stycznia 1936 r., ciężary z tytułu składek ważne opłaconych za czas do dnia przełomowego, jak również z tytułu traktowanych na równi z nimi okresów zastępczych.

3) W wypadkach przewidzianych w ust. 2 świadczeń udziela się, poczynając od dnia 1 stycznia 1936 r. Dla świadczeń tych miarodajne jest prawo polskie. Za czas przed dniem 1 stycznia 1936 r. żadna z obu Stron nie udziela świadczeń.

4) Niemieckie ubezpieczenie inwalidzkie partycypuje od dnia 1 stycznia 1936 r. w każdej rencie przyznanej stosownie do ust. 2 przez polskie ubezpieczenie inwalidzkie (ubezpieczenie emerytalne robotników) miesięcznie kwotą:

8 zł przy rentach inwalidzkich i starczych,
4 " " " wdów i wdowców,
2,50 " " " sierocych.

To samo stosuje się również wtedy, gdy poza okresami składkowymi, wymienionymi w ust. 2, przebyto po dniu przełomowym okresy składkowe w polskim ubezpieczeniu inwalidzkim (ubezpieczeniu emerytalnym robotników). Do zapłaty zobowiązana jest wobec instytucji ubezpieczeniowych polskich Landesversicherungsanstalt Schlesiens.

5) Partycypowanie w myśl ust. 4 nie zachodzi, gdy:

- 1) do dnia przełomowego opłacono mniej niż dwadzieścia sześć tygodni składkowych,
- 2) ekspektatywa z wymienionych w ust. 2 okresów ubezpieczeniowych według prawa polskiego wygasła i nie odżyła.

6) Postanowienia niniejszego artykułu nie naruszają artykułu 1 § 15 decyzji Rady Ligi Narodów z dnia 17 lipca 1922 r., w myśl którego instytucje ubezpieczeniowe polskie mają zaliczać okresy ubezpieczeniowe tych osób, które w dniu przełomowym zatrudnione były na wymienionym w ust. 1 obszarze, albo, jeśli chodzi o dobrowolne ubezpieczenie, mieszkaly na tym obszarze.

Berlin, dnia 20 stycznia 1937 r.

Za Ministra Opieki
Społecznej:

Z. Skokowski
Inspektor

Dr St. Fischlowitz
Radca

Za Ministra Pracy
Rzeszy:

Dr Hans Engel
Dyrektor Ministerialny

276

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1937 r.

o przesunięciu terminu płatności I raty państwowego podatku gruntowego za rok 1937.

Na podstawie art. 97 § 5 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) zarządzam co następuje:

§ 1. Wyznaczony w art. 10 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) termin płatności pierwszej raty państwowego podatku gruntowego za rok 1937 dla płatników, nie

opłacających oddzielnego dodatku z art. 7 tegoż dekretu i dla uczestników podatkowych jednostek zbiorowych — przesuwa się do dnia 30 czerwca 1937 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: E. Kwiatkowski